Rivalen
- Taylor 214ce
- Yamaha LL-TA Trans Acoustic
- Fender Acoustasonic Stratocaster

Martin SC-13E

Grenzeloos

Martin verraste ons dit jaar met de introductie van deze ‘crossover’-gitaar, die laat zien dat ook dit klassieke merk vooruit wil. Gaat ze dat lukken met dit model, dat bepaald on-Martin-achtig is?

tekst **Dave Burrluck** foto’s **Neil Godwin**

Als je een doorgewinterde Martin-liefhebber bent, kun je maar beter even de andere kant op kijken. De nieuwe SC-13E is namelijk niet voor jou bedoeld. “Het is tijd om de elektro-akoestische gitaar opnieuw uit te vinden”, vindt Martin. Als je nu een gitaar verwacht die is volgepropt met technische snufjes en digitale effecten, dan heb je het mis. De elektro-akoestische SC-13E moet het doen met een Fishman MX-T preamp, een ingebouwde tuner, volume en toonregelaars en een faseschakelaar voor meer laag op lage volumes en minder feedback als het hard gaat, allemaal geplaatst in de klankkast en makkelijk te bereiken via het klankgat.

Dus wat is de SC-13E nu eigenlijk? Tijdens de introductie op de NAMM eerder dit jaar was onze eerste indruk dat de asymmetrische klankkast wel iets heeft van een Taylor Grand Auditorium waarvan de cutaway aan de kant van de hoge snaren heel on-Martin-achtig naar beneden wijst.

Als je schrikt van zoveel nieuwigheid, kun je de gitaar beter niet omdraaien. Aan de achterkant zien we de curve van de cutaway namelijk terug in de hiel, of liever gezegd, waar de hiel zou zitten. Martin zegt daarover: “Dankzij ons gepatenteerde Sure Align-hals-systeem kunnen we hals en klankkast verbinden zonder hiel; dat maakt alle twintig frets goed bereikbaar. Je hoeft niet langer kramp in je hand te krijgen als je de hoogste noten wilt pakken en de hele toets is comfortabel bespeelbaar.”

Dit is het topmodel van de in Mexico gemaakte Road Series van Martin en het conventionele model dat het meest in de buurt komt, is waarschijnlijk de GPC-13E, waarvan de hals bij de veertiende fret de klankkast raakt, overigens *met* hiel. De ‘13’ in de SC’s modelnaam refereert aan de decoratiestijl, maar ook aan het feit dat hals en body aan elkaar verbonden zijn bij de dertiende fret in plaats van de traditionele twaalfde of veertiende. Ook dat is nieuw.

Radicale vernieuwingen terzijde: de SC-13E ziet er goed uit, met zijn glanzende naturel klankkast en zeer traditionele bovenblad van sitka spar, en de zij- en achterkant waarvan wordt gezegd dat ze van fijn koa fineer zijn. “De zij- en achterkant zijn van mahonie, ingepakt in een dun laagje koa, zodat het er chiquer uitziet”, aldus Martin.

Het bovenblad is afgewerkt met een witte binding met zwart/witte sierlijst aan de binnenkant. De achterkant heeft geen binding en daar kun je - met enige moeite - de gelamineerde koa/mahonie/koa fineerlaag zien. Door het klankgat is te zien dat alleen de buitenste koa laag sterk gevlamd is.

Door het klankgat is ook de X-bracing op het achterblad zichtbaar, omlijst door een rond label dat wel van een langspeelplaat lijkt te komen. “We houden van X-bracing”, vertelt Martins *vice-president of product management*, Fred Greene. “Martin heeft X-bracing uitgevonden, maar die zit altijd onder het bovenblad en is dus onzichtbaar; ervaren gitaristen weten dat, maar beginners »

Onderdeel van het Fishman MX-T-systeem is deze handige tuner

MARTIN SC-13E
RICHTPRIJS: € 1999,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Mexico
TYPE: 13-frets elektro-akoestische gitaar met cutaway
BOVENBLAD: sitka spar
ACHTER- ZIJKANTEN: koa fineer
MAX DIEPTE: 102 mm
MAX BREEDTE: 394 mm
HALS: geselecteerd hardhout, Low Profile Velocity-halsvorm
MENSUUR: 645 mm
STEMMECHANIEKEN: vernikkelde Grovers met 'butterbean' knoppen
TOPKAM/BREEDTE: wit Corian/44,23 mm
TOETS: ebbenhout, Celestial Bullseye-inleg, 406-mm (16-inch) radius
FRETS: 20, medium
BRUG/STRINGSPACING: ebbenhout met gecompenseerd Tusq zadels/55 mm
ELEKTRONICA: Fishman MX-T met Sonicore transducer onder het brugzadel, volume- en toonregelaar, faseschakelaar, tuner
GEWICHT: 2,04 kg
OPTIES: geen
LINKSHANDIG: op dit moment niet
FINISH: naturel hoogglans voor de klankkast, zijdeglans voor de hals
DISTRIBUTIE: Algam Benelux, Antwerpen (B), tel: 0032 3 334 47 50
WEBSITE: www.algambenelux.be

niet. Dus wilden we de X-bracing op een plek waar je hem kon zien. Op het achterblad beïnvloedt hij de klank niet en ziet er een stuk beter uit. Om te laten zien dat we onszelf niet zo serieus nemen, kwamen we met dat ronde label. Als geintje."

Gelukkig herinnert de kop ons eraan dat dit wel degelijk een Martin gitaar is, net als de brug. Daar hoeven we tenminste niet aan te wennen.

De praktijk

Als je het online mediabombardement van Martin mag geloven, is de nieuwe SC-13E een uniek instrument. Terwijl ze dat natuurlijk mogen roepen, is het prettig om er gewoon eens op te spelen, zonder alle marketinghype. In alle rust, dus, letterlijk. Want natuurlijk hebben we deze gitaar niet live kunnen uitproberen (tenzij je een paar minuten in de tuin meetelt). Dit is een goed doordacht ontwerp dat veel meer kan dan alleen een lockdown-buddy zijn. Akoestische puristen vinden deze gitaar misschien verdacht, maar als gitarist die graag op van alles speelt - akoestisch, elektrisch, klassiek - zul je aangenaam verrast worden.

Recht uit de koffer concurreert de set-up met de 'elektrische' bespeelbaarheid van Taylor; we vergeleken hem hier met een Taylor 324ce. Door de vorm van de hals en de dikte van de toets (zie kader 'Asymmetrische stijl') is dit werkelijk een heerlijke gitaar om op te spelen. Zittend bespeeld lijkt de balans ook beter, dankzij de asymmetrische vorm van de klankkast.

Terug naar de set-up: dit is zonder twijfel de lichtst bespeelbare Martin die we ooit in handen hebben gehad, oud of nieuw. Hij komt uit de koffer met custom light gauge (0.011 tot 0.052) Martin Authentic Acoustic Lifespan 2.0 92/8 Phosphor Bronze snaren. De afstand van de snaren tot de twaalfde fret is bij de dunste snaar ongeveer 1,2 mm en bij de dikste 1,8 mm. Zo licht stel ik zelfs mijn elektrische gitaren niet af.

De hals van de Martin lijkt in alles op die van onze Taylor, hij is alleen een fractie dunner en voelt nog meer aan als die van een elektrische gitaar. Wie had dat gedacht?

Als Martin van plan was een allround gitaar te ontwerpen, dan zijn ze daar in geslaagd. Welke speeltechniek je voorkeur ook heeft, alles gaat even makkelijk. De hals is niet te breed of te smal, niet te dun of te dik, en dat geldt ook voor het geluid van deze SC-13E. Het laag overheerst de midden- en hoge frequenties niet; wat dat betreft heeft het karakter van deze Martin wel iets van een OM of 000. Ook de middentonen worden niet benadrukt, wat je bij kleinere gitaren nog wel eens hebt, waardoor het soms lijkt of er nog een doos omheen zit. Ja, de hoge E had wat krachtiger mogen zijn, zeker in de hoge posities - hadden we al gezegd hoe comfortabel die te bereiken zijn? - en we weten zeker dat een iets forsere set-up dat zou verhelpen, helemaal als je met plectrum speelt.

Vergeleken met onze nu behoorlijk op leeftijd rakende Martin DC-16GTE, voelt de hals van het testmodel dunner en smaller - al zijn ze bijna identiek als je ze nameet. De dreadnought-klankkast van de oude Martin heeft een vol laag dat fraai klinkt als je hem aan de keukentafel bespeelt of bij een solostuk, maar waarmee je ook het risico loopt een eenvoudige ritmesectie of een opname te overheersen. Wat dat betreft leent de SC-13E zich veel beter voor bandwerk of opnames.

Deze gitaar is gemaakt voor op de bühne, als het ooit weer zover komt dat dat mag. Versterkt hebben we niets te klagen. De tuner is een nuttige toevoeging, hoewel hij toonhoogtes een stuk minder snel herkent dan onze Seiko STX7 - iets om in gedachten te houden als je regelmatig gebruikmaakt van alternatieve stemmingen. De volume- en toonregelaar zouden wat meer richting het midden van het klankgat geplaatst kunnen worden. Het duurt even voor je gewend bent aan de plaats waar ze nu zitten en met name de volumeknop is soms lastig te vinden. Ook zul je eraan moeten wennen dat je voor een hogere stand natuurlijk met de klok meedraait, terwijl je die in werkelijkheid naar beneden richting de brug beweegt. Doe datzelfde met de toonregelaar en het resultaat is een mooi, sprankelend geluid met een subtiele dip in het midden; draai de andere kant op en de respons wordt vlakker, wat ideaal is om je gitaar beter in de mix of in de band te laten passen.

Er zijn niet veel versterkte sounds om uit te kiezen, zeker niet als we de Martin vergelijken met het ES2-systeem van de Taylor, dat met zijn hi- en lo-EQ veel meer variatie te bieden heeft en ook nog eens minder piëzo-achtig klinkt omdat de kenmerkende spetterende attack ontbreekt. De SC-13E is iets minder realistisch wat dat betreft. Maar hoe belangrijk is realisme als deze gitaar duidelijk bedoeld is om in combinatie met een pedalboard en versterker gebruikt te worden? Natuurlijk is dit niet de enige gitaar van dit type die daarop mikt (hoewel Martin wel degelijk vermeldt dat hij dankzij de geringe diepte van zijn afgeschuinde klankkast niet snel zal rondzingen), maar aangesloten op onze Line 6 Helix LT wordt het een heel andere gitaar - niet zomaar een akoestische, dankzij de toegankelijkheid van de hoogste posities, de geringe hoogte van de snaren en de vorm van de hals.

Het is zelfs zo dat we na het bespelen van de SC-13E maar moeilijk weer konden wennen aan onze oudere Martins en Taylors; vergeleken met ons testmodel leken dat wel slagschepen, zo onhandig en zelfs onhandelbaar. En die cutaway? Dat is een blijvertje, ook al zal niet iedereen daar blij van worden.

Conclusie

Zoals voor elk klassiek merk valt het ook voor Martin niet mee om met iets nieuws te komen. Eens te meer omdat Martin nu eenmaal de reputatie heeft een conservatief merk te zijn, met name in vergelijking met Taylor. Toch zijn perceptie en realiteit niet altijd hetzelfde en Martin heeft in het verleden ook laten zien met de tijd mee te kunnen gaan; neem bijvoorbeeld de vorig jaar geïntroduceerde Modern Deluxe-reeks. En de SC-13E is zonder twijfel eigentijds.

Bepaalde ontwerpkeuzes zullen misschien niet je smaak zijn, met name de asymmetrische klankkast. Maar net als de Acoustasonic Tele en Strat, verdient de SC-13E een kans. Dus geen commentaar alsjeblieft voor je er een hebt bespeeld. Al met al is dit namelijk een goed doordacht ontwerp met een duidelijk doel: een gitaar die bespeeld kan worden zoals je een elektrische gitaar bespeelt. Je moet wel een enorm stijve hark zijn wil deze gitaar je niet kunnen verleiden om muziek te maken: het is een grenzeloos, uitdagend ontwerp dat met recht de naam van Martin draagt.

Dit goed doordachte ontwerp heeft een duidelijk doel: een akoestische gitaar die bespeeld kan worden als een elektrische

De radicaalste feature van de SC-13E is het Sure Align-halssysteem

De ongebruikelijke X-bracing op het achterblad heeft geen invloed op het geluid van de SC-13E

De Celestial Bullseye-inleg verwijst naar het 'platenlabel' in de klankkast

Asymmetrische stijl

De nieuwe vorm van de klankkast is niet het enige asymmetrische aan de SC-13E. Als Martins Fred Greene het ontstaan van het nieuwe Low Profile Velocity-ontwerp van de hals beschrijft, vertelt hij hoe de hals "als het ware ontstaat uit een combinatie van twee asymmetrische profielen: in de lage posities is de hals onder de dikke snaren voller en ronder en heeft de kant van de hoge snaren wat minder body, terwijl die situatie hoger op de hals wordt omgekeerd, daar zit de bulk juist onder de hoge snaren".
Ook is de toets dunner: "We wilden een hals ontwerpen die geweldig in de hand ligt", vertelt Greene."Zo kwamen we uit op een dunnere toets." Ondanks de elektrisch aandoende set-up zijn de frets niet kleiner dan gebruikelijk bij akoestische gitaren, namelijk 1,92 mm breed en 0,9 mm hoog, op een toets met een radius van 406 mm, wat standaard is voor akoestische gitaren, maar veel vlakker dan bij de meeste elektrische gitaren. Martin maakt vanzelfsprekend ook gebruik van het computergestuurde Plek-systeem om de bespeelbaarheid te verbeteren. Een ander voorbeeld van de belangrijke rol die moderne technologie tegenwoordig speelt bij het ontwerp en de productie van Martin gitaren.

MARTIN SC-13E
OORDEEL

GITARIST ZEGT: Radicaal nieuw Martin-ontwerp dat veel gitaar biedt voor zijn geld